

traadt under Nr. 38, 39 og 40. Med Hensyn til Maalet paa Hummer skal jeg bemærke, at paa dette Sted maa det ganske sikkert staa. Det kan være, at man kan undlade at stille det paa andre Steder. Her maa det staa; thi her er ikke blot Tale om Fangst, men ogsaa om Handel. Det er ikke tilstrækkeligt, at det staa, hvor der er Tale om Fangst; men man maa ogsaa sætte det ind paa det Sted, hvor der er Tale om Handel; jeg tror, at det er fuldkommen korrekt, at det staa paa forskellige Steder. Ændringsforslagene under Nr. 41, 42 og 45 give mig ikke Anledning til nogen Bemærkning. — Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 13 til § 21 er selvfølgelig; jeg tror, at jeg selv har foranlediget den ærede Ordfører til at stille det. Om Udvalgets sidste fremkomne Ændringsforslag under Nr. 44 til § 58 skal jeg heller ikke udtale mig videre. Hermed kan jeg slutte; thi de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (N. Sørensen) til Udvalgets første Ændringsforslag til § 6 under Nr. 7, og det, der er stillet af Udvalget til dets nye § 6 under Nr. 8, er efter den Maade, hvorpaa jeg har udtalt mig om de Ændringsforslag, hvortil de ere stillede, mig mindre vedkommende.

Sage: Idet jeg selvfølgelig overlader til den ærede Ordfører at optage Diskussionen om flere af de Punkter, som den høitærede Minister berørte, og som særlig angaa det egentlige Fiskeri, skal jeg blot tillade mig nogle Bemærkninger om de Forsøg, som Udvalget har gjort for at bringe Overenskomst tilveie om Spørgsmaal, der række videre end Hensynet til Fiskerne alene. Jeg skal dog først bemærke, at naar den høitærede Minister mente, at det egentlig er den saakaldte radikale Side i Fiskerispørgsmaalet, der har seiret ved det Mæglingforslag, der foreligger som fremgaaet af Enighed i Udvalget, gjør det mig virkelig ondt, at den meget ærede Minister ikke har faaet Diet op for, hvor himmelvidt forskjellig denne Lov er fra, hvad der var forlangt af det ærede Medlem for Præsto Amts 3de Valgkreds (Veth). Hvad skulde alle disse Bestemmelser og denne temmelig tykke Lov indeholde, naar det ikke var Bestemmelser i den Retning, som den høitærede Minister har forlangt. Jeg blev imidlertid noget beroliget, da jeg hørte Ministerens Indvendinger; thi de indskrænkede sig væsentlig til 4 Paragrafer, nemlig §§ 6, 9, 20 og 47, og nogle af dem skal jeg, som sagt, overlade til den ærede Ordfører. I Virkeligheden er det altsaa væ-

sentlig disse 4 Paragrafer og ikke Andet. Det er § 6, som for mig er det Nye, og som ganske vist kræver en Begrundelse fra Udvalgets Side. Det har maaste overrasket Udskillige, at der har kunnet opnaas en Enighed mellem de to Partier — lad os bruge de gamle Navne og kalde det Høire og Venstre — en Partistilling, som iøvrigt ikke er kommen frem ved Behandlingen af denne Lov; men Grunden dertil er foruden det ganske specielle Hensyn, som Udvalget har taget til det almindelige Ønske om denne Lov, som der trænges til, det ganske almindelige Synspunkt, som man i Virkeligheden i sit Hjerte delte, at Fiskeriet er en Næring af en saadan Beskaffenhed, at det altid har været og for Dieblisset er og i Fremtiden vil være nødvendigt, at Fiskerne have en vis Afgang til Kysten, hvorledes man nu nærmere vil bestemme den. Man kan ikke sammenligne Fiskeriet med de almindelige Næringsforhold; thi der er en vid Forskjel paa den Næring, der finder Sted paa bestemte Steder, enten i By eller paa Land, og som har sin bestemte Begrænsning, og en Næring, der søger sin Gjenstand rundt omkring paa Havet og langs Kysterne og drives af en Befolkning, der er omflakkende, og som netop jo ivrigere og driftigere den er i sin Gjærning, desto mere maa søge til andre Steder, og som derfor ikke bør savne den Afgang til Kysten, som for den er en Livsbetingelse, for at den overhovedet kan drive sin Næring. Jeg tillod mig ved en af de tidligere Behandlinger at bestride Retten til at give Fiskerne uhindret Afgang til Kysten, idet det vilde være Indgrib i Eiendomsretten, og det fastholder jeg endnu; at give Fiskerne fuldstændig fri og uhindret Afgang, er efter min Mening et Overgreb overfor Eiendomsretten, hvad enten man vil paastaa, at Grændsen mellem Hav og Land er flydende, eller at den er bestemt, og at den kan findes paa Matrikelkortene, og hvad enten den ligger over eller under Vandet. Jeg paastaa, at vil man give Fiskerne fuldstændig fri Afgang der, uden at beskytte Cierne, uden at give dem den Raadighed over deres Eiendom, som de have Ret til at forlange med Hensyn til at frede om deres Jord-eiendom, vil man gaa meget for vidt. Men naar man, som Udvalget har gjort, netop søger en saadan Begrænsning, som tager det praktiske Hensyn, som siger, at overalt, hvor Cieren har gjort Noget ved sin Kyst, hvor der er Guse, Bygninger, Beplantninger eller noget lignende, bør han ikke forulempes i Brugen af sin Eiendom paa den ene eller den anden Maade eller hindres